28.08.2013 г. / 17:32:30

Вяра

10.09 по еретическия, †28 август по православния календар - Свети преподобни Мойсей Мурин. Св. праведна Анна

Житие на преподобния наш отец Мойсей Мурин († ок. 400 г.)

Свети преподобни Мойсей Мурин. Фрагмент от стара стенопис от Света Гора-Атон

В Египет живеел един разбойник на име Моисей, по род мурин (тоест етиопец, бел.ред.), с черно лице. Отначало той бил роб на един знатен човек, но тъй като извършил убийство, господарят му го прогонил. Тогава той се присъединил към разбойниците. А те, като видели, че притежава сила и има суров характер, го избрали за свой главатар. Това се разказва за свети Моисей, за да се види как се е изправил и как от

толкова лош живот е достигнал до разкаяние и богоугождение, защото предишните грехове на светците не се скриват, за прослава на Божието милосърдие, което отделя честното от недостойното и от грешниците прави праведници.

Докато бил разбойник, Моисей с другарите си вършел множество грабежи, кръвопролития и други мерзки и беззаконни престъпления. Той се прославил с жестокостта си навред и всички се бояли от него. От разбойническите му дела трябва да спомена следното.

Моисей изпитвал омраза към един овчар, защото някога с кучета си му попречил да извърши злодеяние. Веднъж той видял, че овчарят пасе стадото си на другия бряг на Нил, и намислил да го убие. Реката била придошла и пълноводна. Моисей свалил дрехите си, вързал ги около главата си, взел меча в уста и тръгнал да преплува голямата река. А овчарят го видял отдалеч, оставил стадото и избягал. Когато стигнал отсрещния бряг и не видял овчаря, Моисей убил четири големи агнета, после ги свързал с въже и преплувал реката обратно. Той ги одрал и изял вкусното им месо, а кожите продал и с получените пари се опил с вино.

Дълго време Моисей прекарвал живота си в такива греховни дела. Но веднъж случайно се опомнил, тъй като Бог се смилил над него и го призовал към покаяние, защото Преблагият и човеколюбив Владика не търси гибелта на грешниците, а очаква да се обърнат към спасението.

Този грешник се умилил в сърцето си, разкаял се за злодеянията си, оставил разбойничеството и другарите си и отишъл в пустинен манастир, където се отдал на подчинение и послушание на игумена и братята, а най-вече - на Самия Бог. Моисей пролял много сълзи и денем и нощем се разкайвал за своите предишни грехове. Възложената работа и всички послушания той изпълнявал прилежно и бил славен монах.

След известно време преподобният Моисей се оттеглил в отшелническа килия и живеел сам, размишлявайки за Бога и очиствайки с топло покаяние своите предишни беззакония.

Докато водел такъв покаян живот, в килията му го нападнали четирима разбойници, които не знаели, че той е Моисей. А той, въпреки че бил сам, ги надвил и ги вързал. Взел ги като снопове на раменете си, донесъл ги в манастира при църквата и казал на братята:

- Какво ще ме посъветвате да сторя с тях? Не трябва да обиждам никого, но те сами ме нападнаха и аз ги вързах.

Отците му заповядали да развърже разбойниците и да ги пусне на свобода.

- Не бива никого да убиваме - казали те.

Когато разбрали, че това е Моисей, бившият им главатар, разбойниците се учудили от тази промяна в живота му и прославили Бога, самите те изпитали страх Божий и след като се покаяли, станали добри монаси.

И не само тези четиримата, но и други разбойници, като чули, че Моисей се е покаял и станал монах, също оставили злодействата и всички греховни дела и станали добродетелни монаси.

И така свети Моисей пребивавал в трудовете на покаянието. Отначало го нападали с греховни помисли бесовете на блуда, като разпалвали похотта му и го увличали към предишния развратен живот. По-късно той самият разказвал на братята следното:"Претърпях толкова големи мъки, борейки се с плътското желание, че едва не наруших монашеския обет."

Той отишъл в скита при авва Исидор презвитер и му разказал за своите страдания от плътската похот. Свети

Исидор му казал:

- Не се смущавай, брате! Ти си още новоначален, едва започваш да се подвизаваш и затова бесовете ожесточено те нападат, като се надяват да открият в тебе предишния ти нрав. За да ги прогониш, съветвам те да спазваш ежедневен пост и въздържание и да не насищаш стомаха си. И кучето, свикнало да гризе костите, изхвърлени от месаря, не си отива, докато не се опразни мястото за търговия; но когато търговията приключи и вече няма кой да му хвърли нещо за ядене, си отива, изтощено от глад. Така и бесът на блуда се намира близо до човека, който се храни до пресищане. Но ако постоянно пребиваваш в пост и въздържание, умъртвявайки земните си членове и прегражда̀йки с поста вратата на пресищането, което разпалва греховните въжделения, тогава бесът, сякаш изтощен от глад, ще си иде тъжен от тебе.

Божият раб Моисей се завърнал в килията си, затворил се в нея и пребивавал в ежедневен пост, вкусвайки съвсем малко хляб вечер, след залез слънце. Свети Моисей много се трудел в ръкоделието и петдесет пъти на ден прекланял колене за молитва.

Но макар и да изтощавал тялото си с трудове и пост, тласка̀щото го към грях плътско желание не изчезвало. Тогава той отново отишъл при авва Исидор и му казал:

- Отче! Не мога да стоя в килията си, понеже ме нападат плътски страсти.

А блаженият Исидор го отвел в горната част на килията си и му казал:

- Погледни на запад!

Моисей погледнал и видял множество страшни демони, които се суетели и подготвяли за битка.

После авва Исидор заповядал:

- Сега се обърни на изток и погледни.

Там свети Моисей видял безчислен сонм светоносни ангели, които също се приготвяли за борба.

Свети Исидор му казал:

- Тези, които са на запад, повдигат бран против Божиите светии, а ония от изток Господ праща в помощ на благите подвижници. Знай, че тези, които ни помагат, са повече, отколкото въставащите против нас.

Укрепен от това видение и думите на стареца, свети Моисей се завърнал в килията си и започнал отново да се упражнява в обичайния си пост и молитвени трудове.

Обаче и след това битката не престанала. Напротив, преподобният започнал да страда още повече от врага, разпалван от сънни мечтания. Затова станал и отишъл при един друг свят и много опитен старец и го запитал:

- Какво да правя, авва? Сънните видения помрачават ума ми, разпалват плътта, услаждат страстта и ме тласкат към първоначалния ми греховен живот, като ме смущават с привидения!

Старецът му отговорил:

- Ти страдаш от мерзкото изкушение, защото не пазиш ума си от сладострастни мечтания. Направи каквото ти кажа: посвети се на бдение, постепенно привикни към него и се моли с бодрост. Тогава ще се освободиш от тази битка.

Моисей приел добрия съвет от опитния старец наставник, върнал се в килията си и започнал да се обучава на всенощно бдение, тоест на молитвено бодърствуване през цялата нощ.

Той стоял насред килията си и не прегъвал колена за молитва, за да не го обори сънят, а оставал прав, без да склопи очи.

Светецът извършвал този подвиг шест години, но и така не могъл да се избави от плътското желание, воюващо против духа. Бог допуснал това, за да бъде изкусен като злато в огъня и да получи венец на славата с другите страдалци.

След време мъжественият монах замислил нов тежък подвиг: нощем излизал и събирал оставените свободни съдове при отшелническите килии на пустинните отци. После ги пълнел от извора, който се намирал много далеч, и донасял вода на старците, а те не знаели нищо за това. Килиите на някои от тях били на повече от две поприща* от извора, другите - на три, четири и повече поприща. Някои отци не можели сами да си носят вода поради дълбока старост и преподобният всяка нощ пълнел съдовете им. Този подвиг на светеца бил ненавистен за дявола. По Божието допущение врагът му причинил следната неприятност.

Веднъж през нощта блаженият трудолюбец се навел над кладенеца, за да напълни с вода съда на един старец. В това време дяволът го ударил с голяма сила с дърво по гърба, той паднал в несвяст и лежал като мъртъв.

На сутринта при кладенеца дошли монаси да си налеят вода и видели преподобния да лежи полумъртъв. Те отишли при великия скитски авва Исидор и му разказали всичко. Заедно с братята той се върнал на мястото, взел преподобния и го отнесъл при храма. Той лежал разслабен и страдал така, че едва след година оздравял. После авва Исидор му казал:

- Брате Моисее! Не увеличавай битката с бесовете повече от силите си, защото и в дръзновението трябва да се спазва мярка.

Непобедимият Христов воин отговорил:

- Няма да спра борбата, докато не ме оставят мерзките сънни мечтания.

Тогава авва Исидор му казал:

- В името на Господа Иисуса Христа, ето, плътските въжделения вече те оставят. Сега ще пребиваваш в мир. Пристъпи с дръзновение и се причасти с Божествените Тайни на Тялото и Кръвта Христови. Знай, че тази тежка плътска бран ти бе допусната, за да не се възгордееш в ума си, че с поста и подвизите си преодолял страстта, и да не погинеш.

Като чул това, свети Моисей се причастил с Божествените Тайни, отишъл в килията си и вече се подвизавал в мир, свободен от предишните си страсти и в строго постническо безмълвно житие.

След време попитали преподобния дали го безпокоят страстите. Той отговорил:

- Откакто Христовият служител Исидор се помоли за мене, вече не страдам от плътско желание.

След тези големи изкушения блаженият Моисей по Божието милосърдие се сподобил с душевен мир и прекарвал живота си без плътски изкушения. Заедно с това той получил от Бога и власт над бесовете, така че ги презирал като насекоми. Светецът се изпълнил с благодатта на Светия Дух и се прославил сред подвижниците.

Славата за добродетелния му живот стигнала и до княза на тази страна. Той пожелал да види авва Моисей и се отправил към скита. Но старецът бил известен, че князът възнамерява да го посети. Тогава той напуснал килията си и решил да се скрие сред тръстиката в блатото. В това време го срещнали

слугите на княза и го попитали:

- Къде е килията на авва Моисей?

Той им казал:

- Какво търсите от него? Този старец е неразумен, лъжлив и води греховен живот.

Слугите се изумили на тези думи и отминали. Когато стигнали в храма, князът казал на клирите:

- Слушал съм за авва Моисей и дойдох да приема благословия от него. Но по пътя срещнахме един монах, тръгнал за Египет, и когато го запитахме къде живее аввата, той го похули и го нарече неразумен, лъжлив и с греховен живот.

Като чули тези думи, монасите много се огорчили и попитали:

- Как изглеждаше монахът, който похули светия мъж?

- Беше висок, с черно лице и стари дрехи - отговорили те.

Клирите казали:

- Наистина, това е бил самият авва Моисей. Но понеже не е искал да ви се покаже и да приема почести от вас, той е казал лоши думи за себе си, сякаш за някой друг.

Князът получил голяма душевна полза и си заминал, прославяйки Бога.

Така преподобният Моисей отбягвал славата и почестите на хората и странял от беседа с посещаващите го миряни, макар и да бил гостоприемен, защото с любов приемал всички странстващи братя, които идвали при него, както се разказва за неговото страннолюбие в патерика.

Веднъж на всички пустинножителни отци в скита било казано:

- Постете цялата седмица и направете Пасха.

Случайно едни странстващи братя дошли от Египет при преподобния. Старецът им приготвил малко варена храна, но когато съседите му видели дим, казали на отците:

- Моисей наруши заповедта и си вари храна.

И тъй като всички знаели за постническите му подвизи, отците казали:

- Ще го изобличим, когато дойде на събранието.

В събота свети Моисей дошъл в храма за съборното пение и в присъствието на всички клирици отците му казали:

- Отче Моисее! Ти наруши човешката заповед, но изпълни Божията.

В житието на преподобния Арсений се разказва следното (паметта на преподобния Арсений се почита на 21.05 - 8 май по православния календар, бел.ред.).

Един брат дошъл в скита отдалеч, за да види преподобния Арсений. Когато го завели при него, братът видял преподобния, но не се сподобил да чуе думите му, защото старецът мълчал и гледал в земята.

После странстващият монах започнал да моли един брат да го заведе при преподобния Моисей, който бил разбойник, преди да приеме пострижение. Братът се съгласил да изпълни молбата му и го отвел при преподобния.

Когато отишли при преподобния, той ги посрещнал с радост, предложил им да отдъхнат и да се подкрепят с храна, а после с почит ги отпратил. По пътя братът от скита казал на госта:

- Ето, ти видя и отец Арсений, и отец Моисей. Според тебе кой от тях е по-добър?

Братът отговорил:

- По-добър е този, който ни прие с любов.

А един монах, който научил за това, започнал да се моли на Бога:

- Господи! Кажи ми кой от тях е по-съвършен и заслужава по-голяма благодат: този ли, който се скрива от хората заради Тебе, или този, който приема всички, също заради Тебе?

В отговор на молитвата си монахът имал следното видение: Той съзрял два кораба, които плавали по някаква много голяма река. В единия се намирал преподобният Арсений и Дух Божий управлявал кораба му, опазвайки го в голяма тишина. В другия бил свети Моисей, а Божии ангели управлявали кораба и слагали мед в устата на преподобния.

След дълги години на постнически трудове, преподобният Моисей по Божие откровение бил сподобен с презвитерски сан. И когато бил произведен в първата степен на свещенството, бил облечен в стихар, а епископът му казал:

- Ето, авва Моисей днес целият е бял.

А Моисей му отговорил:

- Владико! Кое прави свещеника - външното или вътрешното?

С това той искал да каже: дрехите ли, които покриват човека отвън, го правят достоен за свещенството, или вътрешните добродетели?

А епископът пожелал да го изкуси и да се увери дали той наистина е раб Христов, който има добродетели в душата си. Затова казал на клириците:

- Когато Моисей влезе в олтара, прогонете го. После тръгнете след него и чуйте какво ще говори.

Така и направили - прогонили Моисей от олтара с думите:

- Върви си, чернокожи етиопецо!

Той излязъл и застанал настрана, като се укорявал:

- Добре направиха с тебе, куче, добре направиха, черен етиопецо, защото си недостоен, а дръзваш да влезеш в светото място. Като не си човек, как се осмеляваш да приближаваш хората и Божиите служители?

Клириците чули тези думи и ги предали на епископа. Тогава той заповядал отново да доведат блажения в олтара и го ръкоположил в презвитерски сан. После го запитал:

- Какво си мислеше, отче, когато първо те прогониха, а после те върнаха отново?

Преподобният отговорил:

- Сравнявах се с куче: то бяга, когато го прогонят, и бърза да се върне, щом го повикат обратно.

Епископът казал:

- Наистина този човек е достоен за божествена благодат, защото Бог дарува благодат на смирените.

Подобно изпитание отецът имал и преди, когато бил още новоначален. Веднъж всички братя се събрали в скита и отците пожелали да изкусят смирението на свети Моисей. Те започнали да го унижават с думите:

- Защо ходи сред нас този етиопец?

А той слушал това и мълчал.

Когато братята започнали да се разотиват, го попитали:

- Отче Моисее! Не се ли смути?

Той отговорил с думите на псалома:

"- Потресен съм и не мога да говоря" (Пс. 76:5) (тоест понасям унижението мълчаливо).

След като приел презвитерския сан, преподобният Моисей се подвизавал още петнадесет години, до 75-годишна възраст. Той събрал около себе си седемдесет и пет ученици и умрял като мъченик*. Това станало така.

Веднъж, докато бил с братята, той казал:

- Ето, варварите ще дойдат в скита, за да посекат монасите. Станете и бягайте оттук.

А братята запитали:

- Отче, а ти защо не бягаш?

Но той им отговорил:

- Вече много години очаквам върху мен да се изпълни словото на моя владика Господ Иисус Христос: "които се залавят за нож, от нож ще погинат" (Мат. 26:52).

Братята възразили:

- И ние няма да бягаме, а ще умрем заедно с тебе!

Но той отговорил:

- Аз нямам нужда от това; а всеки нека направи така, както смята за най-добре.

Тогава братята напуснали мястото и само седем от тях останали с преподобния. След известно време старецът им

казал:

- Варварите са вече близо!

Един от седемте монаси се уплашил, избягал от килията и се скрил. Варварите убили свети Моисей и шестте му ученици. А спасилият се от смъртта монах от скришното си място видял небето да се разтваря и седем пресветли венци да се спускат от него.

След като варварите си отишли, той се върнал в килията и намерил телата на преподобния Моисей и учениците му, потънали в кръв. Като видял това, той заплакал горчиво, а после дошли и останалите монаси и със сълзи погребали мъртвите братя.

Така завършил животът на преподобния наш отец Моисей Мурин, който от разбойник станал монах и с искрено разкаяние угодил на Бога. За него като мъченик се отворил не само раят, но и цялото небе, и той се украсил с венеца на славата. По неговите молитви да настави и нас по истинния път на покаянието и да ни сподоби с Царството небесно човеколюбивият Владика Христос, нашият Бог, на Когото с Отца и Светия Дух чест и слава сега, и всякога, и в безконечни векове. Амин.

* ***Поприще*** *- мярка за дължина, равна приблизително на 1500 метра.*

**Свети Моисей Мурин починал около 400 година.*

Тропарь преподобному Моисею Мурину

глас 1

Пусты́нный жи́тель, и в телеси́ А́нгел,/ и чудотво́рец яви́лся еси́, Богоно́се о́тче наш Моисе́е:/ посто́м, бде́нием, моли́твою, Небе́сная дарова́ния прии́м,/ исцеля́еши неду́жныя, и ду́ши

ве́рою приходя́щих ти. / Сла́ва Да́вшему тебе́ кре́пость,/ сла́ва Венча́вшему тя,// сла́ва Де́йствующему тобо́ю все́м исцеле́ния.

(Пустинен жител и ангел в тяло и чудотворец си бил, богоносни отче наш Моисее. С пост, бдение и молитва, приел небесни дарове, изцеляващ немощните и притичащите се с вяра към тебе. Слава на Укрепяващия те, слава на Увенчалия те, слава на Даващия чрез тебе изцеление на всички.)

Кондак преподобному Моисею Мурину

глас 4

Му́рины зауши́в, и ли́ца де́монов поплева́в,/ мы́сленно просия́л еси́/ я́коже со́лнце све́тлое,/ све́том жития́ твоего́// и учёнием наставля́я ду́ши на́ша.

(Ударил плесница на беса и заплюл в лице демоните, си просиял като светло слънце, и със светлината на твоето житие и учение наставляваш нашите души.)

Молитва преподобному Моисею Мурину

О, преподо́бный, ты от тя́жких грехо́в дости́г пречу́дных добродете́лей, помоги́ моля́щимся тебе́ раба́м Бо́жиим (имена), влеко́мым в поги́бель оттого́, что предаю́тся безме́рному, вре́дному для души́ и те́ла употребле́нию вина́. Склони́ на них свой ми́лостивый взор, не отклони́ и не пре́зри их, но внемли́ им, прибега́ющим к тебе́. Моли́, свято́й Моисе́й, Влады́ку Христа́, что́бы не отве́рг их Он, Милосе́рдный, и да не возра́дуется диа́вол их поги́бели, но да пощади́т Госпо́дь этих безси́льных и несча́стных, кото́рыми овладе́ла па́губная страсть пия́нства, ведь мы все Бо́жии созда́ния и иску́плены Пречи́стою Кро́вию Сы́на Его́. Услы́шь же, преподо́бный Моисе́й, их моли́тву, отгони́ от них диа́вола, да́руй им си́лу победи́ть страсть, помоги́ им, простри́ твою́ ру́ку, вы́веди их на

путь добра́, освободи́ их от ра́бства страсте́й и изба́вь их от винопи́тия, что́бы они́, обновле́нные, в трезве́нии и све́тлом уме́ возлюби́ли воздержа́ние и благоче́стие, и ве́чно прославля́ли Всеблаго́го Бо́га, всегда́ спаса́ющего Свои́ созда́ния. Ами́нь.

Молитва вторая преподобному Моисею Мурину

О, вели́кая си́ла покая́ния! О, неизмери́мая глубина́ милосе́рдия Бо́жия! Ты, преподо́бный Моисе́й, был пре́жде разбо́йником, но пото́м ужасну́лся свои́х грехо́в, воскорбе́л о них и в раска́янии прише́л в монасты́рь и там в вели́ком пла́че о свои́х беззако́ниях и в тру́дных по́двигах проводи́л свои́ дни до кончи́ны и удосто́ился Христо́вой благода́ти проще́ния и да́ра чудотворе́ния.

О, преподо́бный, ты от тя́жких грехо́в дости́г пречу́дных добродете́лей, помоги́ и моля́щимся тебе́ раба́м (имена), влеко́мым в поги́бель от того́, что предаю́тся безме́рному, вре́дному для души́ и те́ла употребле́нию вина́. Склони́ на них свой ми́лостивый взор, не отклони́ и не пре́зри их, но внемли́ им, прибега́ющим к тебе́.

Моли́, свято́й Моисе́й, Влады́ку Христа́, что́бы не отверг их Он, Милосе́рдный, и да не возра́дуется диа́вол их поги́бели, но да пощади́т Госпо́дь этих бесси́льных и несча́стных (имена), кото́рыми овладе́ла па́губная страсть пья́нства, ведь мы все Бо́жьи созда́ния и иску́плены Пречи́стой Кро́вью Сы́на Его́. Услы́шь же, преподо́бный Моисе́й, их моли́тву, отгони́ от них диа́вола, да́руй им си́лу победи́ть их страсть, помоги́ им, простри́ твою́ ру́ку, вы́веди их на путь добра́, освободи́ их от ра́бства страсте́й и изба́вь их от винопи́тия, что́бы они́ обновле́нные, в трезве́нии и све́тлом уме́ возлюби́ли воздержа́ние и благоче́стие и ве́чно прославля́ли Всеблаго́го Бо́га, всегда́ спаса́ющего свои́ созда́ния. Ами́нь.

В памет на светата праведна Ана (I в.)

Света праведна Анна Пророчица. Фрагмент от стара ромейска икона. Синай, Египет

Света праведна Ана била дъщеря на Фануил и произхождала от коляното Асирово. Както показва името (Ана на еврейски значи “милостива”), тя била добродетелна жена. Заради благочестивия си живот тя се сподобила с пророчески дар. Ана доживяла до дълбоки старини и по думите на Евангелието “не се отделяше от храма, служейки Богу с пост и молитва денем и нощем”.

Света Ана била от онези благочестиви иудейки, които с нетърпение очаквали идването на Месията Спасител на земята. Тя се удостоила да бъде в храма тогава, когато Иосиф и Мария донесли тук Младенеца Христос, за да извършат обреда на закона Господен. Симеон Богоприемец взел Младенеца на ръце и произнесъл дивното си пророчество за Него:

“- Сега отпускаш Твоя раб, Владико, според думата Си, смиром; защото очите ми видяха Твоето спасение, що си приготвил пред лицето на всички народи, - светлина за просвета на езичниците, и слава на Твоя народ Израиля”.

После свети Симеон се обърнал към Божията Майка и казал

пророческите думи:

“- Ето, Тоя лежи за падане и ставане на мнозина в Израиля и за предмет на противоречия - и на сама тебе меч ще пронижe душата, - за да се открият мислите на много сърца”.

В тези свети и тържествени минути в храма била и праведната пророчица Ана. По това време тя била вече на осемдесет и четири години. В заника на живота си тя се сподобила с щастието да види Младенеца Иисус. Сега вече можела да умре спокойно.

Като чула пророчеството на праведния Симеон за Христа, тя заедно с него славела Господа и говорела за Него на всички, които очаквали избавление в Иерусалим.

Тропарь праведным Симеону Богоприимцу и Анне Пророчице

глас 1

Ра́дуйся, Богоприи́мче ста́рче Симео́не,/ во объя́тия прие́мый Спа́са Го́спода. / Весели́ся и ты, честна́я проро́чице А́нно,/ возвести́вши прише́ствие в мир Христа́ Бо́га на́шего,/ сокруши́вшаго держа́ву вра́жию// и подаю́щего нам ве́лию ми́лость.

Кондак праведным Симеону Богоприимцу и Анне Пророчице

глас 8

Во избра́нных Бо́жиих, блаже́нне ста́рче Симео́не,/ на Небеси́ предстои́ши пред лице́м Христа́ Бо́га,/ Его́же во хра́ме, я́ко Младе́нца руконоси́маго,/ во объя́тия своя́ от всепречи́стых рук прия́л еси́/ и со А́нною проро́чицею я́ко Бо́га испове́дал еси́. / Те́мже похва́льными гла́сы ублажа́ем вас:/ ра́дуйся, Богоприи́мче ста́рче Симео́не,/ ра́дуйся, проро́чице честна́я

А́нно,// ра́дуйтеся, Бо́га во пло́ти позна́вшии.

buditeli.info © 2017